

vanju. Da je naloga slov. poslanca težavna, o tem je danes še bolj prepričan kot leto dni poprej. Naštevava razne predloge, ki so jih stavili slov. poslanci v dežel. zboru v Gradcu. Robič je predlagal, naj se vsi kraji s III. plačilnim razredom za učitelje pomaknejo v II. plačilni razred. Največ šol s III. plačil. razredom je na Slovenskem. V celjskem ali šoštanjskem okraju se naj ustanovi enoletna kmetijska šola s sloven. učnim jezikom. Poslanci Žičkar, dr. Dečko in Kočevar so postavili predloge radi regulacije raznih potokov. On je predlagal, naj se da po toči poškodovanim v lenarskem in mariborskem okraju podpora. Ta predlog je bil rešen, drugi še niso rešeni.

Eden najvažnejših predlogov je volilna reforma. Slovenski poslanci so predlagali, naj se ustvari IV. kurija z 11 mandati, od katerih bi jih 8 pripadalo kmeti skupini in 3 mestom, naj se zagotovi Slovincem eno stalno mesto v deželnem odboru, da se torej iz kmetke skupine v deželnem zboru volita od sedaj mesto enega, dva odbornika. Nasprotovanje tej predlogi je dovedlo slov. poslance v zvezi z bauernbündlarji in nemškimi konservativci do obstrukcije. Ko je večina videla, da je nadaljno delo nemogoče, smo se pogodili za IV. kurijo z 8 mandati, od katerih bosta dva naša.

Poslanec omenja tudi predlog nemškega poslanca Reitterja, da se naj vsi vinogradi na Štajerskem priznajo za okužene, da se bodo povsod lahko trte uvažale in se prosilo za posojilo. Deželni odbor namerava izdati praktično knjižico za ureditev hlevov.

Kmetu je treba pouka, zato je treba šol. Slovenski kmet se ne more izobraziti, ker je mariborska vinorejska šola nemška, na kateri je izmed 38 učencev le 7 Nemcev. Da bi nam ta šola kaj koristila, je nujno potrebno, da postane na njej slovenščina učni jezik, nemščina pa se naj uči kot obvezni predmet. Ako bi bilo tako, bi se naši mladeniči naučili lahko to v enem letu, kar sedaj v treh letih. Treba je kmetu splošne kmetijske izobrazbe. Poslanec je zato za sedemletno šolo. Kmečki otroci naj bi brez oproščenja hodili 6 let v šolo, začnši s 7. letom, 7. šolsko leto pa naj bi bil nadaljevalni tečaj, izključno za kmetijske potrebe.

prav; smrt je ravno, kar me straši, kar mi seka globoke rane, če pomislim, da bo ona to našo zvezo razrušila. In kaj nam potem ostane?

„Vera in upanje!“ odvrne Lekold.

„Vidva vesta, da ne morem verjeti na večnost — na daljše življenje duha po smrti, ne da bi imel dokaze“, reče Dobin.

„Tudi jaz ne, ako nimam dokazov!“ vsliknem.

„Dobro, trije smo! Ali nam ni mogoče spraviti dokazov, da bodeta vsaj dva vedela?“ reče Dobin.

Nočem vas dalje mučiti s tem pripovedovanjem. Na vsestransko posvetovanje si slovesno prisežemo, da isti, ki od nas treh prvi umre, ako še duh živi in ve za vse, je dolžan se še živčima prikazati in povedati, kaj je, kje in kako je; in če bi mu ne bilo mogoče, vsaj toliko naznaniti, da mu sovražna moč brani to storiti, dočim ga Bog, kot priča prisege ne zadržuje. Ako ga pa ne bo, je smrt konec vsega.

Po teh besedah si sežemo v roke in ločimo.

Drugo jutro dobiva vest, da je Dobina zadel mrtvoud in so ga našli mrtvega.

Po teh besedah planem po koncu in zavpijem z vso boleščjo svoje duše: »Koliko neumnost!« Lekold, ganjen od spomina, si zakrije obraz z obema rokama. Tudi Evald je molčal nekaj minut ter izpraznil polno kupico na dušek. Nato reče zamolklo: »V nekaj urah je leto pri koncu in prisega še ni rešena! Niti Lekold, niti jaz še nisva dobila nobnega znamenja! Ljubljani pobratim trohni v grobu in z njim vred njegova prisega in vse je prazna sanjarija.«

(Dalje prihodnjik.)

On misli staviti predlog v tem smislu in na njegovo vprašanje izjavijo zborovalci, da so vsi njegovih misli.

Vsak drugi stan je dandanes bolje organizovan nego kmečki, zato mu od vseh strani nalagajo težka bremena. Treba je, da se kmetje združijo v društvi in zadrugah, pa bo bodočnost njihova.

Govor poslanca Roškarja je bil navdušeno sprejet in so mu zborovalci izrekli zahvalo za dosedanje delo in mu naročili, naj jih tudi v bodoče najvestneje zastopa in se poteguje za njihove koristi.

Šuman Matija iz Lormanja v jako odločnih besedah opominja zborovalce k delu, zakaj našemu kmetu bi se v marsičem lahko bolje godilo, ako bi se bolj brigal za svoj napredek. Pa tudi vlada je dosedaj slabo skrbela za kmečki stan. Slovence zatirati, jim jemati zadnje pravice, to zna, zato bo treba nastopiti zoper njo najodločneje.

Sedaj nastopi kot govornik Fr. Kramberger, veleposestnika sin iz Gočove. V jako navdušenem govoru razlaga zbranim krivice, ki se gode od strani vlade Slovincem na šolskem polju, pri imenovanju uradnikov, posebej še povdarja kruto zatiranje slovensčine na Koroškem. Tako krivično postopanje je menda mogoče le v Avstriji. Podpirajo in ustanavljajo se med nami nemške ljudske šole, meščanske šole dosedaj ni ene slovenske, dasi Slovinci vedno prosijo za nje; tudi nimamo slovenske gimnazije, ne realke, ne kmetijske šole. To je v resnici skandalozno od vlade, da nas tako prezira. Nečuveno je tudi, kako postopa vlada pri nameščevanju sodnih in davkarskih uradnikov. Slovenske sodne uradnike proganja na Kranjsko, slov. davčne uradnike pa na Nemško Štajersko. Sedaj deluje 35 slov. davčnih uradnikov na nemškem Štajerskem, na slov. Štajerskem pa so skoraj sami nemški uradniki. To so prave turške razmere!

Kako krivično pa se ravna s slovensčino pri sodiščih na Koroškem, to mora razburiti vsakega slovenskega rodoljuba. Vrlemu našemu odvetniku dr. Brejcu so kratkoma prepovedali slovenski govoriti pri sodišču. Tega ne moremo mirno gledati štajerski Slovinci, zato najodločneje protestujemo zoper tako postopanje. In v tem oziru moramo složno vsi Slovinci povzdigniti svoj glas za naše koroške brate. Čas je, da se vzbudi tudi slovenski kmet, da spozna svoje prijatelje in sovražnike. Treba je, da se začnemo najodločneje potegovati za naše pravice, da vsi naši uradi odslej uredujejo samoslovenski, da niti vinarja več ne damo nasprotnikom, nego da se povsod dosledno držimo gesla: »Svoji k svojim«. Govornik iskreno priporoča slov. trgovino Lončarič & Havelka v trgu. Le na ta način bo mogoče streti moč krivične vlade in nemštva ter nemškutarstva med nami. Boj divja na vseh straneh, Slovinci se ga ne strašimo. Živel boj za naše pravice, živel sveto delo za naš napredek! Mi se ne udamo!

Silna je bila nevolja zborovalcev, ko so slišali kako smo zatirani. Izražali so jo v burnih medklicih. Po dvorani je kar šumelo in vladni zastopnik se je lahko zadostno prepričal, da je sleherni slovenski kmet skrajno užaljen vsled teh nečuvenih krivic, ki se gode Slovincem. Mlademu govorniku, ki ga želimo poslušati še na mnogih shodih, smo navdušeno pritrjevali.

Vrli čebelar Jan. Jurančič iz Andrenc pri Sv. Antonu v Slov. gor. nam je na to povedal marsikaj zanimivega glede našega narodnega gospodarstva. Slovenski rod je jako sposoben za izobrazbo. Za njo se mora skrbeti. Če slov. kmet izgine, izgine tudi slov. narod. Treba je, da odstranimo tri poglavitne zapreke gospodarskega napredka med nami, ki so malomarnost, nevednost in neznačajno življenje. Kmetje naj bi se z navdušenjem poprijeli izboljšanja narodnega gospodarstva in vlada bi morala paš vse drugače podpirati kmečko gibanje nego ga v resnici podpira. Gospodarstvo in politika

sta pri nas v ozki zvezi. Dober gospodarski položaj bo izboljšal tudi našo politiko. Treba je državnih uradnikov, ki bodo svojo srečo videli v sreči narodovi.

Tudi ta govor so zborovalci vsestransko odobraval.

Tajnik društva, Gornilšek, nato utemeljuje odločno in brezobzirno resolucije, ki jih prinašamo na drugem mestu. Posebno viharno je bila odobravana nezaupnica Körberju, ki tako tepta naše narodne pravice. Tudi ostale resolucije so bile vsprejete med burnim pritiranjem. Tajnik je povdarjal olikanost našega naroda; na tem shodu so izborno nastopili kot govorniki trije kmetje, naše ljudstvo se samo oglašja za pravice.

Predsednik shoda, župan Rop, na to zaključil shod z živio-klici na svitlega cesarja. V resnici krasen je bil ta shod, navdušenje za naše pravice obče, nevolja nad krivicami skrajna, tako pa je upati najboljših posledic.

Resolucije političn. shoda pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

1. Polit. shod pri Sv. Lenartu v Sl. gor. izreka nezaupnico Körberjevi vladi, ki tako krivično postopa nasproti našemu narodu kot doslej nobena vlada in poziva vse slovenske poslance in ves slovenski narod k najradikalnejši politiki zoper nasilstva od vladne in nemške strani. — 2. Shod najodločneje protestuje zoper izganjanje slovenskih sodnih uradnikov na Kranjsko kakor tudi zoper vse obsodbe vredno prakso glede prestavljanja sloven. davčnih uradnikov na Nemško Štajersko — tačas deluje 35 sloven. davčnih uradnikov na Srednje in Gor. Štajerskem — katerih mesta zavzemajo na Slov. Štajerskem narodu skrajno nasprotni nemški uradniki in ponavljajo staro našo zahtevo za sloven. uradnike na slovenskem ozemlju. — 3. Zborovalci najodločneje obsodijo zatiranje slovensčine pri sodiščih na Koroškem od strani vlade, ki gazi na nečuven način v državnih zakonih zajamčene pravice slovenskega jezika na Koroškem in se izrekajo vedno solidarne s koroškimi slovenskimi brati. — 4. Porotne sodnje se naj odpravijo. — 5. Shod se izraža za vpejavo jednake, tajne in direktne volilne pravice. — 6. Shod ponavlja na nešteti zborih stavljenе slovenske zahteve in tirja za Južno Štajersko sloven. gimnazije, slovensko realko, sloven. učiteljske, sloven. kmetijske in meščanske šole ter sloven. vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani. Ob enem zahteva upravo delitev Štajerske v političnem, šolskem in gospodarskem oziru. — 7. Shod opozarja vse slovenske župane Južn. Štajerja, vse naše župnijske in druge slovenske urade, naj ustavijo nadalje nemško uradovanje in naj začno samo slovenski uradovati od prvega do zadnjega, naj vračajo vse nemške dopise raznih c. kr. uradov, da tako enkrat prisilimo oblastva, da odločijo na Slovenskem slovensčini tisto mesto, ki ji gre po postavi. Proč z nadaljnjim hlapčevanjem, na Slovenskem imej prvo mesto slovensčina! — 8. Shod opozarja vlado na izdajalsko delovanje Lahov v Primorju v prilog Italiji in na njih nesramno ravnanje v Vidmu proti našemu cesarju ter nemških nacionalcev v prilog Nemčiji, zakaj skandal je, da avstrijska vlada mirno gleda očitno protiaustrijsko hujskanje mnogih Nemcev jin Lahov. Zato tirja, naj vlada več ne podpira laške in nemške iredente, kot doslej, nego naj odločno nastopi proti vsem protiaustrijskim življenjem, slovenskemu narodu pa naj v plačilo za to, da se je skozi stoletja vedno odlikoval z vzorno zvestobo svitli habsburški vladarski hiši, vendar enkrat usliši njegove mnogobrojne prošnje in tirjatve ter naj preneha z zatiranjem vsega kar je slovenskega.

Deželni zbor štajerski.

Gradec, 10. novem.

Razprava o povišanju užitninskega davka na vino in mošt za mesto Gradec.

Graško mesto potrebuje novih dohodkov. Vpeljuje torej vedno nove davke. V seji dež. zbora dne 5. nov. 1903 so se mestu dovolile nove doklade in sicer na najemščino za stanovanja in na državno pristojbino pri prodajanju in dražbanju premakljivega imetja. Še eden davek je zahtevalo mesto Gradec, namreč zvišanje doklad na vino, katero se uvažuje v mesto Gradec za 5%. Tu so se pa uprli poslanci vinorejskih okrajev. Izmed Slovincov je povzel besedo g. dr. Jurtela, ki je dokazal, da vsled večjega užitninskega davka na vino ne bodo mogli vinorejci svojega pridelka prodajati po taki ceni, kakor dosdaj. Proti zvišanju sta govorila konservativci Kren in Holzer; zagovarjala sta to obdačenje barona Kellenberg in Moscon, pa graški župan dr. Graf. Predlog za obdačenje se je sprejel s 37 glasovi proti 22.

Sprememba volilne postave.

Pogajanja med nemško narodno večino in manjšino dežel. zbora zastran spremembe

volilne postave za deželni zbor so se razbila. Nemška večina je sicer dovolila, da dobijo kmetijski poslanci še enega dežel. odbornika, toda za sebe so tudi se enega zahtevali. Tako bi se namesto šest v prihodnje volilo osem dežel. odbornikov. V to pa manjšina ni mogla privoliti. Zato sta obe stranki, večina in manjšina, vložila nova samostalna predloga, vsled katerih ostane število poslancev in dežel. odbornikov nespremenjeno, samo da se vpelje nova volilna skupina, v kateri smejo voliti vsi tisti, ki so bili dozdaj izključeni od volilne pravice. Večina je predlagala v seji dne 5. nov., da se za to splošno skupino dovoli 8 poslancev, manjšina pa 11. Po nasvetu večine naj se v onih štirih krajih, kjer se volijo od 1. 1897 po štirje poslanci v državni zbor — voli osem poslancev v dežel. zbor. Po nasvetu manjšine (Slovencev, konservativcev in bauerbündlarjev), naj bi se volili trije poslanci za mesto in trge, osem poslancev pa kmetijske občine. O tem se zdaj razpravlja. Je pa vprašanje, če se sprejme eden ali drugi izmed teh dveh predlogov. Po nasvetu večine bi štel deželni zbor v prihodnje 71 poslancev, po načrtu manjšine pa 74.

Še istega dne, 5. novem., se je o obeh predlogih razpravljalo v političnem odseku. Predlog večine se je sprejel — manjšina pa bo v zbornici zagovarjala svoj predlog.

Poprava železnične proge iz Celja v Velenje na Lavi.

Ko se je zidala železnična proga Celje-Velenje, so prebivalci na Lavi poleg Celja zahtevali, da se mora v železničnem nasipu napraviti tako širok vodotok, da ne bo nastopila nevarnost preplavljenja po Ložnici. Žal, da se na to zahtevo ni oziralo; napravil se je silno tesen vodotok in ob vsakem večjem deževju imajo posestniki na Lavi vodo v hišah in hlevih. Posebno ob jesenskih povodnjah je to silno bridko, ker ostajajo stanovanja skozi celo zimo mokra. Poslanec dr. Dečko je predlagal, naj se vodotok pri tem železničnem nasipu razširi, da ne bodo Lavčani v vedni nevarnosti preplavljenja. Ta predlog je vtemeljel dr. Dečko dne 6. novembra, ki se je potem izročil železničnemu odseku.

Istega dne je vtemeljel dr. Hrašovec svoj predlog zastran ustanovitve meščanske šole v Žalcu. G. dr. Hrašovec je utemeljeval svoj predlog blizu z istimi razlogi kakor teden poprej g. Žičkar sličen predlog zastran Sevnice. Pristavljaj je pa, da se nahajajo blizu Žalca razne tovarne; v Žalcu je središče pridelovanja in kupčije s spodnještajerskim hmeljem. Očitno je torej, da so tam prebivalci, ki zahtevajo višjo meščansko izobrazbo. Predlog se je izročil naučnemu odseku.

Meščanska šola v Sevnici.

Utemeljevanje predloga poslanca Žičkarja za ustanovitev meščanske šole v Sevnici.

Visoki deželni zbor! Odbor tržke občine Sevnica je v svoji seji dne 16. okt. 1903 jednoglasno sklenil poslati visokemu deželn. zboru prošnjo za ustanovitev trirazredne meščanske šole s slovenskim učnim jezikom z začetkom šolskega leta 1904. Na tej šoli bi se naj poučeval nemški jezik kot obvezni predmet. Ta prošnja tržke občine Sevnica je gotovo popolnoma opravičena, ako pomislimo, da v okraj. glavarstvih Celje, Brežice, Slovenjgradec in Konjice ni nobene take šole razum nemške deželne meščanske šole v Celju. Na ta način je zaprežena višja šolska izobrazba v materinem jeziku večini prebivalstva v imenovanih okrajnih glavarstvih, ki so večinoma Slovenci. Slovenci so pa ravno tako davkoplačevalci kakor Nemci, a vendar so, kakor sem že omenil, izključeni od meščanske šolske izobrazbe. Mi Slovenci imamo gotovo pravico zahtevati, da se nam za naš denar ustanovi taka šola. Seveda mora biti slovenska, ker je za naše slovensko ljudstvo; kajti dokazano je od mnogih pedagogov, da je izobrazba naroda v njemu tujem, nerazumljivem jeziku nemogoča. Na Štajerskem imamo sedaj 14 javnih meščanskih šol, javna dekliška meščanska šola v Celju se je lani dovolila in v letošnjem zasedanju se je zopet sklenilo, ustanoviti dve meščanski šoli in sicer v Knittelfeldu in Voitsbergu. Imeli bomo sedaj 17 javnih meščanskih šol in če še prištejemo 6 deželnih meščanskih šol, je skupaj 23 zavodov. Ker pa tvorijo, kakor znamo, Slovenci na Štajerskem eno tretjino prebivalstva, imajo pravico zahtevati, da je od teh 23 meščanskih šol 8 ali pa vsaj 7 slovenskih. Toda dozdaj nimamo niti ene slovenske meščanske šole. Tržka občina Sevnica omenja v svoji prošnji, katero sem predložil minoli teden, da prepusti dežel. za ustanovitev šole popolnoma pripravo poslojce. Zato si usojam predlagati, da se ustanovi za

trg Sevnico in okraj javna trirazredna meščanska šola s slovenskim učnim jezikom in sicer začetkom prihodnjega šolskega leta. V formalnem oziru predlagam, da se izroči ta predlog v presojevanje in predlaganje naučnemu odseku. (Predlog, da se izroči naučnemu odseku, se sprejme.)

Upravna Sotla.

(Predlog poslanca Žičkarja.)

Visoki deželni zbor! S predlogom dežel. odbora, ki pride v prihodnji točki dnevnega reda na razpravo, o uravnavi potokov Sevnice, Močnik, Gabernica in in Sromlica, se jaz popolnoma strinjam, samo to prosim deželni odbor, da začne kmalu z delom, ker s tem zabrani veliko škodo, katero povzročujejo imenovani štirje potoki. Naj mi bo dovoljeno omeniti pri tej priliki še dve drugi reki v politič. okraju Brežice, ki povzročujeta tudi veliko škodo. To sta reki Sotla in Sava. L. 1899. se je sklenilo v deželnem zboru, da se začne z uravnavo Sotle, mejne reke med Štajersko in Hrvatsko. Hrvatska vlada je dala privoljenje k skupnemu postopanju ter je dostavila, da ne povzroča Sotla samo na štajerski, ampak tudi na hrvatski strani veliko škodo. Zato so leta 1901. to reko obhodili v njenem celem toku od Rogatca pa do izliva v Savo. Takrat so bili prisotni: zastopniki centralne vlade, namestništva, dežel. odbora kakor tudi zastopniki hrvatske vlade. Od vseh se je povdarjala nujna potreba uravnavanja Sotle. Pri tej komisiji se je še posebej povdarjala nevarnost, ki preti vasi Gregovci, katera leži ob Sotli. Zato se je sklenilo izločiti del Sotle pri Gregovcih iz načrtane uravnave in preskrbeti pri tej vasi primerne obrežne utrdbe. Toda do danes se še ni nič zgodilo! Niso se sestavili načrti za uravnavo Sotle niti za utrdbo obrežja pri Gregovcih. Zato prosim poklicane faktorje, deželni odbor in visoko vlado, naj vendar enkrat nekaj ukrene, da se zabrani daljna škoda. — Kar se tiče uravnave Save v okraju Sevnica pri vasi Brežice, se obrnem s posebno prošnjo do Nj. ekselence dežel. namestnika, naj vendar enkrat ukrene, da se izvrše tamošnje obrežne utrdbe. Obrežna polja je tam spodjeda reka 1. 1901 in 1902 v dolgotni 1000 met. in 15 m na široko. Spomladi letošnjega leta se nam je obljubilo, da se bodo obrežne utrdbe pri vasi Brežice še letos izvršile. Tudi bi se bilo to lahko storilo, ker je bilo vreme jako ugodno. Toda to leto se ni nič izvršilo in zopet bo pri prihodnjem nalivu velik del rodovitnih njiv in travnikov zginil v Savi. Zato prosim ekselenco g. dežel. namestnika in deželni odbor, naj v obrambo rodovitnih njiv in travnikov na obrežji Save pri vasi Brežice kmalu, najdalje pa do prihodnje spomladi, ukrene, da se izvrše potrebne obrežne utrdbe.

Politični ogled.

Državni zbor. Ta teden se zaključijo oziroma tudi odgodijo zasedanja vseh deželnih zborov, da se potem skliče državni zbor za dne 17. t. m.

Kako se ravna s slovenskimi uradniki. Nekemu slovenskemu davčnemu uradniku na Gornjem Štajerskem, ki je prosil za prestavljenje na Sp. Štajersko med Slovence, ker ne more, tako je navedel v prošnji, živi vsled narodne nestrpnosti svojih nemških tovarišev uradnikov in prebivalstva več med njimi, je odgovoril predstojnik graškega finančnega ravnateljstva, da si naj Slovenci, če se tako slabo počutijo na svojih mestih v nemških delih dežele, v bodoče sploh stvar prej premislijo, predno se odločijo stopiti v službo k davčnim uradom! Na Spod. Štajerskem so skoro sami nemški davčni uradniki, ki ne razumejo jezika ljudstva, ki se mu roga, ga zasramujejo z »bindišer troli« itd. In če želi slovenski uradnik službovati med svojim narodom, mu oholi nemški predpostavljati tako odgovori! Torej naši sinovi, katere smo s težavo izsolali, naj bi bili take-rekoč izključeni iz državnih služb. Ako kateri naduti nemški uradnik kaj zakrivi, prestavijo ga za kazen v kako mesto, kjer se mu še boljše godi. Nemški uradnik pa, kateremu le količkar ne ugaja v kakem kraju, prosi takoj za prestavljenje in nemudoma se mu ugodí. Pridnega slovenskega uradnika pa tako nesramno žalijo. Slovenski narod! ti plačuješ ravno tako krvni in denarni davek, vendar vsako pravico ti hočejo odrekati. Hočejo, da imaš samo dolžnosti, pravic pa nobenih! Proti temu moramo odločno ugovarjati! Naši sinovi so boljše državljani kakor prusofilski Nemci ozir. nemčurji. Slovenski narod, dvigni se in ne pusti, da te oholi nemški narodnjak tako žali! Sloven. poslanci!

Kranjski deželni zbor je bil v soboto, dne 7. t. mes. zaključen. Vsled ključovalnosti poslancev liberalne stranke in nemškega veleposestva, ki imajo v dežel. zboru večino, ni

mogel dežel. zbor delovati. Večina je odklonila vse predloge, katere je stavila katol.-narodna stranka kmetiskemu in delavskemu ljudstvu v korist. V nedeljo, dne 8. t. m. je imela kat.-narodna stranka shod v Cirknici, na katerem je ljudstvo obeh strank, liberalne in katoliško-narodne stranke, izreklo nezadovoljnost večini ter odobrilo zahteve in postopanje katoliško-narodnih poslancev v kranjskem dežel. zboru.

Sklicanje delegacij. Körber je bil v zadevi sklicanja delegacij pri cesarju. Baje bodo delegacije sklicane tekom štirih ali petih tednov.

Novo ogrsko ministrstvo je tako-le sestavljeno: Tisza predsedstvo in notranje zadeve, Lukacs finance, Tallian poljedelstvo, Hieronymi trgovino, Berzeviczy pouk, Ploz pravosodstvo, Nyiri deželno brambo, Czech hrvaški minister.

Sprememba državnozbornskega volilnega reda na narodnostni podlagi. Dr. Lueger je priobčil v dunajskem listu »Freisinnige Zeitung« članek, ki se bavi na temelju statističnih podatkov z narodnostnimi razmerami v avstrijski državni polovici in v katerem pisatelj zahteva, da se naj državnozbornski volilni red preustroji na podlagi narodnostnega momenta. Dr. Lueger je izračunal na podlagi statističnih podatkov, da bi prišlo, ako bi se volilna reforma izvršila na podlagi splošne in enake volilne pravice ter se dala avtonomija zgodovinskim individualnostim kraljestvom in deželam, a ne da bi se povečalo dosedanje število državnih poslancev, na Nemce 134 mandatov, na Čeha 158, na Poljake 85, na Slovence 17, na Hrvate 13, na Italijane 7, na Rumune 5, na Rusine 6 mandatov. Ako se pa upošteva celotno število posameznih narodov v vseh deželah in odstotno razmerje k celoti vsega avstrijskega prebivalstva, in se uvažuje edino le narodnostni moment, bi dobili Nemci 150 mandatov, Čehi 99, Poljaki 69, Slovenci 21, Srbohrvati 12, Italijani 13, Rumuni 5, in Rusini 56 mandatov. V prvem slučaju bi dobili Slovani 279, a v drugem slučaju 257 mandatov. Iz tega je razvidno, da kako nepravilno so zastopani Slovani na podlagi sedanjega krivičnega volilnega reda v državnem zboru in da mora prej ali slej priti do tega, da bodo v ti postavodajni korporaciji Slovani zastopani, kakor jim gre po božji in človeški pravici.

Balkansko vprašanje. Zahteve, katere sta sestavila avstrijski in ruski minister zunanjih zadev v Münstegu, glede dogodkov na Balkanu in katere sta državi poslali Turčiji, je ista zdaj odbila in jih noče sprejeti. Avstrija in Rusija pa ne moreta in ne smeta od svojih zahtev odstopiti ter sta sklenili odločno postopati proti Turčiji. Skrajni čas je, da se neusmiljeno morjenje krščanskih Bolgarov na Balkanu ustavi, sicer se začne v spomladi zopet ustaja in zopet bodo tisoče ljudstva pomorjenega in dežela upostošena. Dolžnost Rusije in Avstrije je, da naredijo enkrat red na Balkanu ter da pokažejo Turčiji, da se ne dajo več za nos voditi kakor dozdaj.

Italijanski finančni minister Rosano se je dne 9. t. m. z revolverjem usmrtil. Bil je odvetnik in sedaj se je zvedelo, da ni imel pri svojih poslih popolnoma čistih rok. Samomori med ministri dosedaj še niso bili na dnevnem redu, a kakor kaže dogodek, pride kmalu tudi to v modo.

Davki v Italiji. Rimski listi se pritožujejo o izvanredno velikih davkih, ki jih morajo prebivalci v Rimu plačevati mestu in državi. Povprek plačuje na leto vsak prebivalec 90 lir občinskih davkov. Državi plača vsak prebivalec 143 lir davka. Tako torej plača vsak prebivalec 233 lir davka, in vendar so vse blagajne skoro prazne.

Dopisi.

Slovenjgradec. (Narodna nestrpnost naših nasprotnikov.) Slovenjgraški posilinemci so se predrznili napovedati bojkot Slovincem. Posilinemški trgovci: Pung-